

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra výtvarné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Hana Salajková

INTIMITA | INTIMITY

Výtvarná tvorba se zaměřením na vzdělávání (VT ZUŠ)

Olomouc 2019

Vedoucí práce: Mgr. David Jedlička, PhD.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracovala samostatně a použila jsem jen prameny uvedené v seznamu použitých zdrojů informací.

V Olomouci dne:.....

Podpis:.....

Poděkování:

Děkuji Mgr. Davidovi Jedličkovi, PhD. za jeho rady a připomínky během práce.
Poděkování patří také mé rodině a blízkým za podporu v průběhu celého studia.

Obsah

Úvod	5
1 Pojem intimita	6
2 Osobní intimita ve veřejném prostoru	8
3 Soukromí, důvěrnost, útulnost	10
4 Intimita jako spojnice mezi psychologií a uměním.....	12
5 Vyjádření osobní intimity v praktické práci	14
6 Inspirace v malířství	18
6.1 19. století	19
6.1.1 Intimismus	19
6.1.2 Pierre Bonnard	20
6.1.3 Édouard Vuillard.....	22
6.1.4 Maurice Denis	24
6.2 20. a 21. století.....	25
6.2.1 Edward Hopper	25
6.2.2 David Hockney	27
6.2.3 Mamma Andersson	29
6.2.4 Ivana Lomová	30
6.2.5 Lenka Kerdová.....	32
6.2.6 Petr Malina	33
7 Volba tématu.....	35
8 Realizace.....	35
9 Vlastní pohled na techniku olejomalby	36
Závěr.....	37
Seznam použitých zdrojů informací.....	38
Seznam obrazové dokumentace	41
Příloha.....	42
Anotace.....	52

Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolila „Intimitu“. Jedná se o praktickou práci, kterou doprovází tento teoretický text. Cílem bylo vytvořit sérii čtyř obrazů.

Pojem intimita pochází z latinského slova „intimus“, což můžeme přeložit jako vnitřní, skrytý před zraky jiných. Nad těmito skutečnostmi jsem uvažovala během celé práce. S intimitou se setkáváme každodenně. Je to pojem velice obsáhlý a každý jej může vnímat zcela odlišně.

Záměrem praktické práce bylo zobrazení osobní intimity i ve veřejném prostoru. Intimita z tohoto pohledu je součástí života každého člověka. Na malbách zobrazuji osobu a místo. Moment, který je pro mě samotnou za poslední tři roky studia všední záležitostí.

V tomto textu se budu věnovat tématu intimity z pohledu psychologického, uměleckého, ale i čistě lidského. Zmíním autory, kteří s podobnými tématy pracovali a byli mi silnou inspirací. Také popíši vývoj mé praktické bakalářské práce.

1 Pojem intimita

Téma intimity zahrnuje stavy, které jsou velmi těžce popsatelné. Důvodem je zcela subjektivní vnímání intimních záležitostí. Různé úhly pohledu a prostorový i dobový kontext komplikují definice celého pojmu.

Intimita je formulována jako: „stav mimořádné emoční důvěry a blízkosti, při níž může docházet k narušování osobního prostoru, aniž to druhému způsobí nepříjemné pocity.“¹

S pojmem intimity se setkáváme nejen v běžném životě, ale také v oblasti teorie osobnosti, psychoterapie, vývojové psychologie i sociologie. Produkuje jednu ze základních podmínek zdravého citového a osobnostního vývoje člověka. Propojuje se i s osobními vztahy jako je přátelství, láska, vztah rodiče s dítětem apod.² Intimita je tak vnímána jako: „nejvyšší stupeň soukromí, atmosféra maximální sociální uzavřenosti a zároveň nejtěsnější, nejdůvěrnější sociální spojení.“³

Intimita je popisována jako jakési překročení mezí a vyjadřování těch nejhlubších pocitů, sebeodhalování osoby samotné. Tato základní lidská potřeba zahrnuje pocity, určité chování, bezděčný výraz a vnitřní dění.⁴ Je to stav charakteristický celkovým citovým vypětím jedince. Intimitou však rozumíme především synonymum blízkosti dvou lidí a promítnutí jiné osoby do vlastní podoby.⁵

*Chápání pojmu intimity může být rozšířeno na vztahy k věcem, prostředí, na potřebu jistoty, důvěry, na základě orientace v běžných životních situacích.“*⁶ Intimitu proto můžeme vnímat i ve vztahu k sobě samému a prostředí, ve kterém se právě nacházíme. Díky intimnímu ději dochází k pojetí identity vlastní osoby. Jedná se o vytvoření osobního pochopení a pocitu pohody. Většina definic však charakterizuje intimitu pouze v rámci vztahů více lidí. V další kapitole se proto snažím o vymezení, kde narušují tento vzorec a popisují intimitu z hlediska jednotlivce a jeho osobnosti.

¹HARTL, Pavel, Helena HARTLOVÁ a Karel NEPRAŠ. *Velký psychologický slovník*. 4. Praha: Portál, 2010. ISBN 9788073676865., s. 230.

²VÝROST, Jozef a Ivan SLAMĚNÍK. *Sociální psychologie*. 2. Praha: Grada Publishing, 2008. ISBN 9788024714288., s. 242.

³*Sociologická encyklopedie: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.* [online]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2017 [cit. 2019-05-11]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Intimita>

⁴ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie*. 4. Praha: Portál, 2013. ISBN 9788026205326., s. 104.

⁵VÝROST, Jozef a Ivan SLAMĚNÍK. *Sociální psychologie*. 2. Praha: Grada Publishing, 2008. ISBN 9788024714288., s. 242 – 245.

⁶*Sociologická encyklopedie: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.* [online]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2017 [cit. 2019-05-11]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Intimita>

2 Osobní intimita ve veřejném prostoru

Intimita bývá nejčastěji automaticky spojována s erotičností a tělesností. Nevnímám ji pouze jako fyzičnost, nýbrž i jako psychické rozpoložení osoby samotné. Ve své bakalářské práci se věnuji intimitě z hlediska osobnosti a určitému uzavírání se do sebe či naopak otevření se světu. V tomto subjektivním pojetí popisují hlavně snahu o vybudování vztahů ke svému já a vyrovnání našeho vnitřního světa se světem vnějším za pomoci introspekce. Intimita je zde vnímána jako tajemný stav osoby, jenž je zahrnován citovostí a současně jako událost každého všedního dne.

Tento důvěrný stav je chápán jako jakési vytržení z reality, čímž se snažíme o přizpůsobení dnešnímu zrychlenému a napjatému světu. V tomto okamžiku se každý člověk vcit'uje a přemísťuje do prostoru pohody a klidu. Dochází k tomu hlavně u lidí s nižší úrovní mentálního a emocionálního zdraví ve stresových situacích. Proto je důležité, aby byl člověk schopen komunikovat a sdělovat své myšlenky a pocity. Hned po komunikaci ústní je nejvíce rozšířena komunikace skrze umění. Kreativita a tvořivost pomáhá nalézat pozitivnější myšlenky a také napomáhá k vyrovnání se s okolním světem. Dochází k jakémusi vybudování imunity vůči stresorům z okolí a k vnitřnímu uspokojení.⁷

„Útěk do fantazie jako zpracování problému, nahrazení nepříjemných zážitků příjemnějšími, které jsou ovšem nereálné a nedochází k vyřešení problému.“⁸

Součástí intimnosti jsou i představy a imaginace. Tyto psychické jevy jako představy, vzpomínky, city, myšlenky můžeme označit jako zkušenost. V každém okamžiku člověk vnímá, myslí a představuje si něco, co si přeje. Něco, co je pro okolí neviditelné, ale my sami to vidíme, nebo vidět chceme. Vnitřní osobní prostor, který si sami promítáme do prostoru veřejného. V podstatě se jedná o jakýsi vnitřní zrak v hlavě prostupující až do našeho nitra, naší duše.⁹

Při tomto stavu dochází u člověka až k tzv. dennímu snění, kdy uniká od vnější reality ke svému niternému světu. Denní sny jsou hraniční stav mezi vnímaným. Tělo se dostává do klidu až nečinnosti, ale mysl stále pracuje. Do denního snění se člověk ponoří velmi jednoduše i na veřejném místě. Je to jakýsi únik z reálného světa, který může vést až k introvertnosti. Napomáhá však k přežití v obtížných situacích.¹⁰

Denní sny pravděpodobně fungují jako „bezpečnostní ventily“, které lidem umožňují zpracovat nepříjemné impulsy. Nabízí jim přechodný únik ze všední či neradostné životní reality a přispívají k obnově psychických sil. Díky těmto imaginacím jsme schopni dosáhnout větších úspěchů i v reálném životě.¹¹

Denní snění můžeme tedy popsat jako volné fantazijní asociace vytvářené za plného vědomí. Obsah těchto snů většinou bývá sebestředný, hlavní postavou je sám jedinec. Jedná se o citově propletené prožívání vlastních fantazijních představ. Denní snění má ovšem určitou logiku, není úplně nepravděpodobné.¹²

Intimita z tohoto pohledu je jakousi nejasnou částí obyčejného života většiny populace. Zahrnuje různé přístupy k tomuto triviálnímu stavu. Přesto je však velmi osobním a speciálním momentem všedního života jedince. Pojem, který je tak těžce uchopitelný a popsatelný.

„Mám pocit, že dobře vím, oč jde, dokud není mým úkolem někomu to vysvětlit.“¹³

⁷PUGNEROVÁ, Michaela a Jana KVINTOVÁ. *Přehled poruch psychického vývoje*. 1. Praha: Grada, 2016. ISBN 9788024754529., s. 38 – 52.

⁸PUGNEROVÁ, Michaela a Jana KVINTOVÁ. *Přehled poruch psychického vývoje*. 1. Praha: Grada, 2016. ISBN 9788024754529., s. 52.

⁹ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie*. 4. Praha: Portál, 2013. ISBN 9788026205326., s. 18 – 20.

^{10 11}PLHÁKOVÁ, Alena. *Učebnice obecné psychologie*. 1. Praha: Academia, 2017. ISBN 8020013873., s. 253 – 255.

¹²KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 47.

¹³ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie*. 4. Praha: Portál, 2013. ISBN 9788026205326., s. 103.

3 Soukromí, důvěrnost, útulnost

Dle slovníku cizích slov ¹⁴ jsou synonymem intimacy tato slova uvedená v nadpisu. Slova tak obyčejná, přitom pro člověka tak důležitá. Při hmotné představě soukromí, důvěrnosti či dokonce útulnosti si představujeme určitý prostor. Může se jednat o místo reálné nebo místo, kde si tento pocit vyvoláme sami v sobě. Protiklady jako veřejný, nedůvěrný, nepohodlný či dokonce nepříjemný dokážeme eliminovat naší obrazotvorností a představivostí. Jak již bylo řečeno, člověk si ukládá představy a vzpomínky do svého niterného světa a v určitém momentu se k nim navrácí. Snažíme se tak postupně vytěšňovat nepříjemné zážitky z reálného života okolo nás, abychom se cítili klidně a vyrovnaně.

Soukromí můžeme vnímat jako oblast života jedince, který má právo na ochranu svého těla i prožitků před zveřejněním. Každý odhaluje své duševní prožitky jak, kdy a v jakém měřítku chce. Soukromí také chápeme jako důstojné respektování a uznání člověka. Jedinec dochází k odloučení, když má potřebu být sám a vyhnout se zraku jiných lidí, vyrušování či nárokům na pozornost. Lidé s velkou potřebou soukromí se tak často nesvěřují a působí tajemně. Proniknutí do jejich osobní zóny není jednoduché. ¹⁵ Nalezení ideálního poměru v rozdělení „soukromého“ a „veřejného“ v životě člověka patří stále k současným problémům společnosti. ¹⁶

Důvěra (v tomto případě spíše sebedůvěra) je spoléhání se individua na sebe samotné. Důvěrnost v okolí nese řadu rizik, člověk může dojít až k pocitu zahanbení. Proto je důležitým prvkem zmiňovaná sebedůvěra. Při sebedůvěře jsou důležité poznatky ze sebehodnocení a sebezkoumání. Sebedůvěra může být vnímána až sobecky. Jde však pouze o hledání vlastní identity v kontrastu celého světa. ¹⁷

Útulné neboli příjemné, působící klidným dojmem a přívětivé. To vše je člověk schopen si představit nebo dokonce vysnit, když nemá možnost reálného prožitku. K rizikům představ a denního snění patří ztráta sebekontroly. Navenek tlumíme veškeré emoce a snažíme se neustále tvářit klidně a vyrovnaně. ¹⁸

I přes to však tyto oblasti produkují stav intimnosti a jemnosti pocitů v reálném prostoru. Zde si vytváříme pojetí určitého prostoru jako duchovního, který v naší mysli nemá hranic a neustále jej budujeme.

¹⁴SCS.ABZ.CZ: Slovník cizích slov. : *Intimita - soukromí, důvěrnost, útulnost, intimnost* [online]. 2005 - 19 [cit. 2019-04-20]. Dostupné z: <https://slovník-cizich-slov.abz.cz/>

¹⁵PLHÁKOVÁ, Alena. *Učebnice obecné psychologie*. 1. Praha: Academia, 2017. ISBN 8020013873., s. 379 – 380.

¹⁶*Sociologická encyklopedie: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.* [online]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2017 [cit. 2019-05-11]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Soukrom%C3%AD>

¹⁷ ¹⁸PLHÁKOVÁ, Alena. *Učebnice obecné psychologie*. 1. Praha: Academia, 2017. ISBN 8020013873., s. 379 – 380.

4 Intimita jako spojnice mezi psychologií a uměním

Dva velmi odlišné obory, psychologie jako věda systematická a umění jako činnost zcela volná. Vznikají mezi nimi však velmi křehké hranice, které se navzájem propojují a současně se barikády ruší. Tímto propojením začínají vztahy člověka a umění. To jak osoba dané dílo vnímá a jak jej ovlivňuje či naopak.¹⁹

„Věda jako prostředek komunikace myšlenek a poznatků s pravdivostní intencí (záměrem), umění jako prostředek komunikace prožitků s intencí estetickou.“²⁰

Tato propojení začal zkoumat již samotný Sigmund Freud. S touto oblastí často propojuje i snění, imaginace a různé psychopatologické jevy všedního života.

Mezi primární funkce umění patří podněcování smyslových orgánů a různých psychických i fyzických procesů (např. relaxace, poznání, vyjádření, výchova, motivace a potřeba ztotožnit se).²¹ Umění je tedy prostředkem sdělování myšlenek, názorů, pocitů. *„...Umělecké dílo je doslova „předurčeno“. Vzniká jako sebevyjádření jedince, který se chce otevřít světu a zvěstovat mu nějaké poselství...“²²* Dílo zastupuje prožitek svého tvůrce. Umění zachycuje tyto prožitky téměř vždy. Každé dílo je vzorem autorovy skutečnosti, ať už se jedná o skutečnost reálnou či vysněnou. Vždyť umění vzniklo dříve než písmo a řeč, díky němu došlo ke vzniku různých lidských společností a celkovému počátku vyjadřování se.²³

„Informace sdělovaná v průběhu umělecké komunikace není formulovatelná a sdělitelná jinými než uměleckými prostředky. Její zvláštní povaha spočívá v tom, že se neobrací k některé jednotlivé psychické funkci, ale k celku psychických sil člověka. Umění tento celek reorganizuje a vytváří tak novou harmonii bytostných sil (rozumu, citu a vůle).“²⁴

Intimita, jako duševní stav, zasahuje do všech oblastí života. Pozorováním a vstupováním do tohoto dějství prostřednictvím uměleckého díla dochází k určitému odhalení. Odhalení autora všedního dne a otevření se veřejnosti. Důležitými prvky v zobrazení těchto skutečností jsou představivost, fantazie, city a imaginace. Představivost může, kromě fantazijních představ, obsahovat i vjemy reálné, které pouze právě nevidíme. Představy, vzpomínky a myšlenky jsou mezi sebou provázány a hrají v umění důležitou roli. Fantazii jen těžce odlišíme od uměleckého myšlení. Jde se o schopnost kombinovat představy do nových i neskutečných celků. City jsou důležitým prostředníkem vztahů

k různým věcem a také důležitý zdrojem inspirace. Ať už se jedná o city pozitivní či negativní, vždy nás k něčemu motivují. Imaginací neboli obrazotvorností vytváříme nové obrazy, které jsou ovlivněny emocemi a city. Spojujeme zde vnitřní námět s reálnou představou a vzniká symbol. Jedná se o vyprávění příběhu za pomoci symbolů zašifrovaných v díle. Symboly jsou neurčitým pojítkem reálného a niterného světa.²⁵

Propojením psychologie a umění tedy vzniká aplikovaná vědecká disciplína psychologie umění. „*Ta zkoumá umění z hlediska psychických činností (tvorby a vnímání). Psychologické hledisko lze charakterizovat jako zaměřené na individuální regulaci, případně na řízení zmíněných činností, přihlížející ovšem ke společenským, kulturním a spirituálním souvislostem lidského života.*“²⁶

Psychologie umění má tři základní metody zkoumání. Můžeme postupovat směrem od psychologických procesů k umění a zkoumat, jak se tento vztah v umění projevuje. Nebo je možné metodu použít naopak, tedy od uměleckého díla k lidské psychice. Třetí metodou je přímé zkoumání procesů umělecké tvorby.²⁷

Z jiného úhlu pohledu můžeme však pojetí intimity a následné zprostředkování skrze umění vnímat vlastně jako distanci obecných definic coby niterného děje.

¹⁹KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 29 – 31.

²⁰KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 29.

²¹KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 22 – 23.

²² KULKA, Jiří. *Psychologie umění: A. Hauser, Filosofie dějin umění, ss. 58 – 59*. 2. Praha: Grada Publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 30.

^{23 24}KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 17 – 21.

²⁵KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 80 – 83.

^{26 27} KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297., s. 38.

5 Vyjádření osobní intimity v praktické práci

Ve své praktické bakalářské práci jsem se snažila o vyjádření pocitu bezpečí a soukromí i mimo naši komfortní zónu. Uzavření se do sebe a získání pocitu pohody. Zobrazení stavu, který je i v hektické současnosti běžným. Poodhaluji svůj názor prostředkem výtvarné komunikace a vyjadřuji svůj osobní pohled na introvertnost v dnešním extrovertním světě. Pracuji s realitou, kterou však převádím do snového zobrazení.

U dvou větších obrazů je figura schoulena do kompozice trojúhelníku bez výraznějších citových prvků. Sevřené nohy od hýždí přes chodidla téměř až k tělu. Hlava, která je opřena o rameno. Rozdíl mezi nimi je pouze v pohybu hlavy jakožto zachycení nestálé chvíle. Vytváří to dojem klidu, ticha, odpočinku a zamyšlení. V pozadí můžeme vidět pohyb neznámého člověka. Ten je zobrazen jen velmi jednoduše, pár tahy štětce. Tato osoba má symbolizovat jak veřejnost, tak čas plynoucí kolem nás. U dvou menších obrazů se jedná o expresivnější polohy. Centrální polohu ze zadního pohledu lehce shora a polohu schouleného těla z pohledu shora. Zde jsem chtěla vyjádřit i nepřizpůsobivost a možnost nepohodlí. Intimita není možná všude.

Obličej je vyobrazen téměř bez náznaku očí, úst, nosu i uší. Jde vidět pouze lehké stínování. To vše má udávat větší dojem introvertního i ve veřejném prostoru. Chodidla jsou na všech vyobrazeních položena nebo jemně visící přes okraj gauče. Celá postava je zahalená do vínově zbarvené deky, vykukuje v podstatě jen hlava a chodidla v bílých ponožkách. U této draperie jsem se snažila o zakrytí těla, ale zároveň o jeho cítění v obrysech a záhybech. Draperie je zde myšlena jako metafora, kdy je osoba uzavřena do sebe v tomto veřejném prostoru. Jedná se vlastně o figuru při odpočinku v různých pozicích, sedící i úplně schoulené. Osoba je zobrazena ve statických polohách na rumělkovém gauči, a i přesto mohou působit až chladně.

Ani výběr barev zde není zcela náhodný, jedná se o skrytou symboliku. I když je cítění barev také subjektivní záležitostí, obecné znaky platí. V sérii obrazů jsem využila převážně tóny červené a okrové barvy, jež doplňuje barva modrá a bílá.

Díky symbolice červené barvy můžeme říci, že znamená určitou činnost a emoce. Také vyvolává pocity nebezpečí, vzrušení, teplo nebo dokonce samotné intimity. K pozitivním vlastnostem a symbolikám řadíme lásku, sílu a akci. Mnoho lidí v ní však vidí

i negativa jako agresivitu, nenávisť a zuřivost. Tato barva je symbolem mnoha věcí již od pravěku. Například značí krev, planetu Mars, v Číně lásku a štěstí. V dávných dobách byla vnímána jako božská síla či zlo. Okry jsou zemité, načervenalé až nažloutlé odstíny barev díky oxidu železa. Spolu s červenou barvou se využíval již v pravěku na skalních stěnách. Mají blízko k hnědým, označují tělo a smyslovou pasivitu. Tyto odstíny jsou převážně symbolem země, přírody a bohatství. Mezi pozitivní vlastnosti patří tradice a zakořeněnost, mezi negativa těžkopádnost a pasivita. U využitých modrých tónů k dotvoření atmosféry můžeme vnímat jistotu, klid a svobodu. Také z nich může vyzařovat prázdnota, nuda a ochablost. Pro mnoho lidí také modrá barva symbolizuje inteligenci či dokonce depresi. V samotném inkarnátu se odráží odstíny barev z okolí a také myšlenky vyjádřené bez mimiky. „*To co tady v inkarnátu září navenek, není nic jiného než člověk prožívající se sám v sobě jako duše.*“²⁸ Díky lesku oleje se jedná o hluboký výraz. Symbolika v bílých ponožkách značí čistotu, nevinnost, chlad a prázdnotu.^{29 30}

Celý výjev je inspirovaný místem podkroví jezuitského konviktu v Olomouci. Ironicky zde zobrazuji ženu v tak veřejném prostoru, která jako by nevnímala a byla vtažena do intimního stavu ve své mysli. Dva tyto protiklady, veřejný prostor a žena schoulená v dece na gauči, celou situaci umocňují. Celkový obraz mé bakalářské práce spadá do imaginativní malby, v níž využívám figury jako nositele určité informace. Anonymita postavy je zcela záměrná, i když její umístění ve veřejném prostoru může působit absurdně až zmatečně. Chtěla jsem poukázat na individualitu dnešní doby.

²⁸STEINER, Rudolf a Radomil HRADIL. *Tajemství barev*. 4. Hranice: Fabula, 2011. ISBN 9788086600253., s. 25.

²⁹CHORÝ, Tomáš. *BARVA A DESIGN*. 1. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. ISBN 9788024442990., s. 101 – 127.

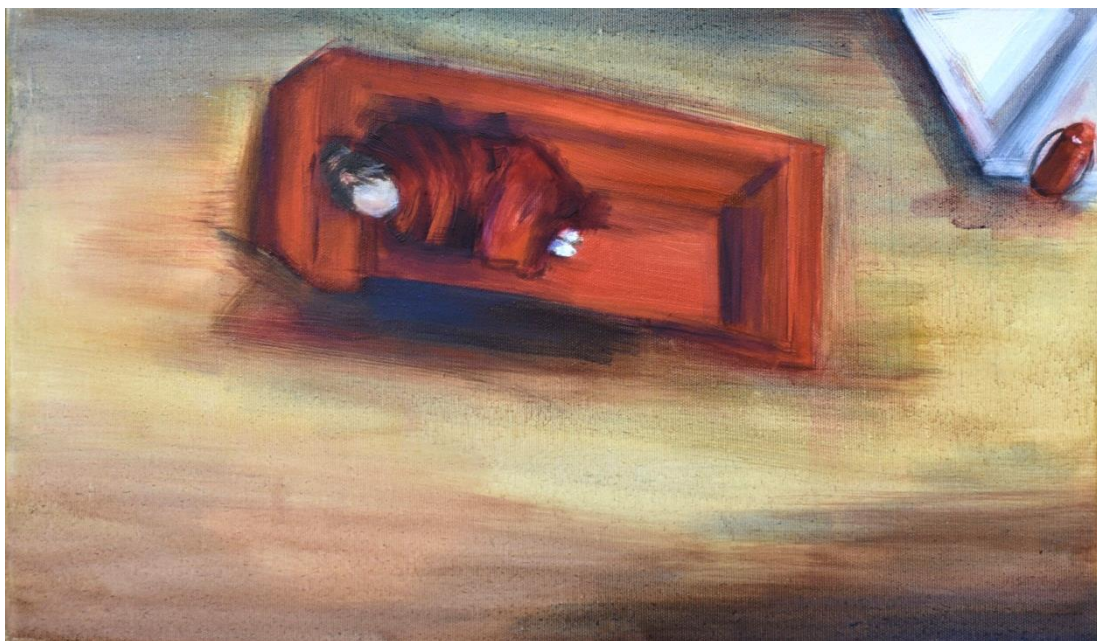
³⁰STEINER, Rudolf a Radomil HRADIL. *Tajemství barev*. 4. Hranice: Fabula, 2011. ISBN 9788086600253.

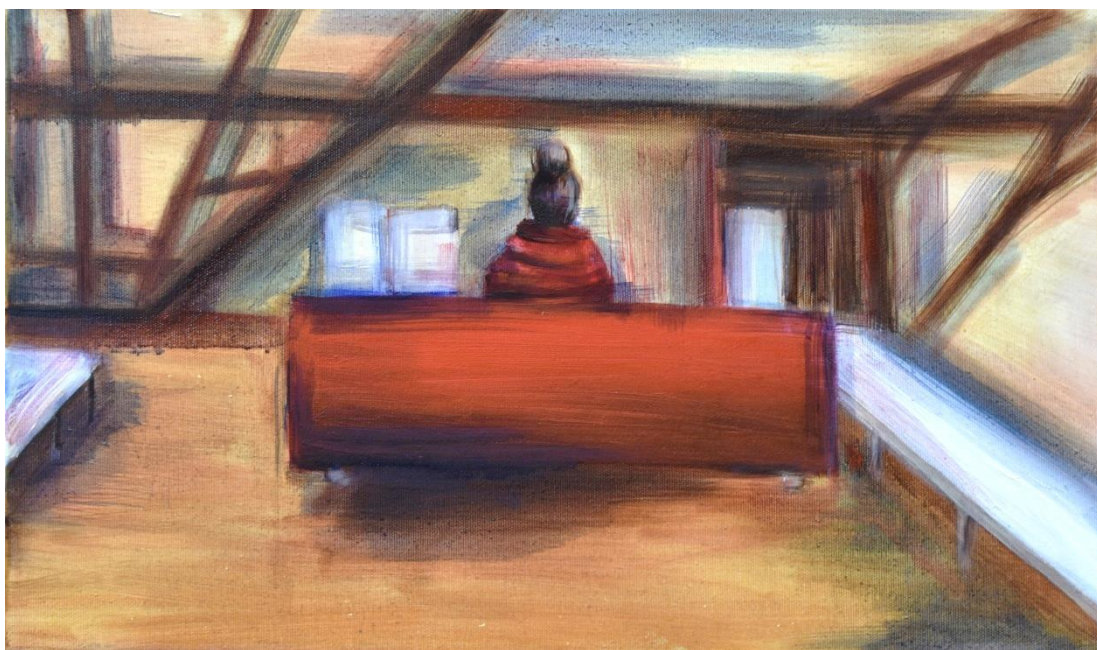
Obr. 1. Realizace série obrazů bakalářské práce s tématem intimity

Obr. 2. Realizace série obrazů bakalářské práce s tématem intimity

Obr. 3. Realizace série obrazů bakalářské práce s tématem intimity

Obr. 4. Realizace série obrazů bakalářské práce s tématem intimity

6 Inspirace v malířství

V této kapitole bych ráda zmínila autory, kteří z mého pohledu považovali téma intimity za zcela klíčové. Tak jako je vnímání intimity osobní záležitostí, stejně osobní je i výběr autorů. I přesto, že pracuji s jiným tématem nebo i umělecky odlišným způsobem, než v této práci popisuji já osobně, všichni do svých děl vkládají jistou vizi. Vyprávějí intimní příběhy života okolo sebe.

V této části textu se budu věnovat směru intimismu 19. století a autorům až do současnosti čistě z pohledu daného tématu nebo určitým spojitostem z uměleckého hlediska.

6.1 19. století

6.1.1 Intimismus

Umělecký směr 19. století, který již dle názvu úzce souvisí s tématem. Tento směr vznikl ve stejném období jako impresionismus. Ustoupil však jeho oblíbenosti a odcházel do pozadí. Od impresionismu se lišil tím, že autoři nevyužívali barevných skvrn, ale spíše linií. Také se snažili o zachycení prchavého momentu. K tomu využívali zkreslení a barevnosti pro vyjádření nálady a atmosféry. Významným bylo zobrazení člověka v intimním prostředí domova, ateliéru nebo ve zcela veřejné oblasti. Snažili se o sdílení tepla, pohodlí a tichou izolaci interních i externích scén. Zaměřovali se na výraz, prostředí a pocity z celkového výjevu.³¹

Většina autorů tohoto směru patřila ke skupině *Nabis*. Tato umělecká skupina vznikala ve Francii v druhé polovině 19. století. Označení Nabis můžeme z hebrejštiny přeložit jako prorok. Požadavkem autorů bylo sdružování a rušení pocitu osamělosti. Hlavní představitelé směru intimismu vycházeli z potřeby čistě estetické a dekorativní. Styl práce byl odezvou na úpadek uměleckých oborů a řemesel. Na druhou stranu však měli potřebu zamýšlet deformací a zjednodušovat. K těmto požadavkům dospěli díky pohledu na tehdejší realitu.³²

³¹ARTMUSEUM: ARTMUSEUM.CZ [online]. Česká republika: Art Museum, 2009 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: http://www.artmuseum.cz/smery_list.php?smer_id=71

³²ZYKMUND, Václav. *Stručné dějiny moderního malířství*. 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971. ISBN 1417871., s. 46 – 49.

6.1.2 Pierre Bonnard

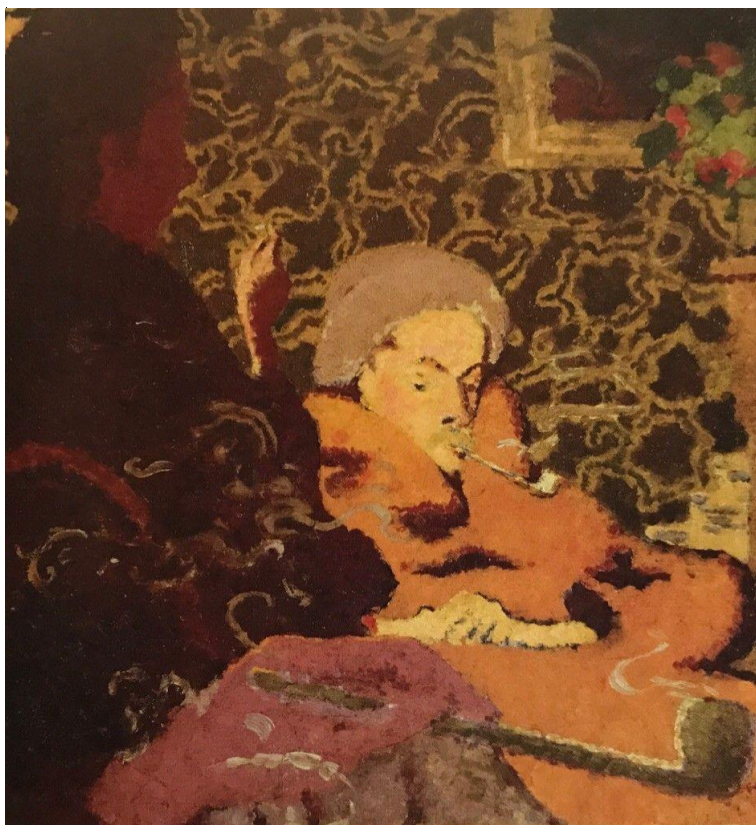
(1867 – 1947)

Mezi hlavní představitele směru intimismu patřil Pierre Bonnard. Jako mnoho autorů té doby, i on se zabýval japonským uměním a určitým způsobem reagoval na impresionismus.

Jeho raná díla byla silně dekorativní a zjednodušená. Zabýval se tématy městskými i venkovskými, interiérem i exteriérem. Zobrazoval zejména pařížský pouliční život.

Na přelomu století se však jeho malba značně uvolnila, rozjasnila a zintimněla. Docílil toho částečnou izolací od světa. I když byl představitelem intimismu, vždy ho velmi ovlivňovala příroda. Ve figurativním zobrazování se věnoval jak aktům, tak zcela přirozeným situacím té doby. Jeho hlavním tématem byly ženy ve všedním, každodenním prostředí, maloval také přátele a rodinu. Opěvoval intimitu a uzavřené interiéry. Ve stylu intimismu nejčastěji zobrazoval svou choť Marthu. Intimitu v jeho díle můžeme cítit i u nefigurativních námětů, maleb různých zákoutí apod.

Přesto, že nebyl typickým intimistou a využíval v malbě i barevných skvrn, inspiraci přírodou a dalších prvků, nepovažoval se ani za impresionistu. Dle jeho slov znázorňuje umělecké dílo zastavený čas. Své malby zahrnoval snovou pohádkovou atmosférou. Typickými znaky autora byla určitá smělost a lyrická citlivost. Maloval svět tak, jak ho sám viděl. Zajímal se především o expresi v emocích. V tomto duchovním zobrazování propojoval realitu se svými fantaziemi. Snažil se o zachycení prchavých gest a postojů. Bonnardovy práce nám umožňují pohledy do všedního života. Jeho potřebou bylo propojení umění s prostým životem.^{33 34 35 36 37}

Obr. 5. Pierre Bonnard, *Intimacy*, 1891, olej na plátně, 38 × 36 cm

³³ZYKMUND, Václav. *Stručné dějiny moderního malířství*. 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971. ISBN 1417871., s. 51 – 52.

³⁴ARTMUSEUM: ARTMUSEUM.CZ [online]. Česká republika: Art Museum, 2008 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: http://www.artmuseum.cz/umelec.php?art_id=168

³⁵MAX, Claude Roger. *Pierre Bonnard: Trente reproductions de peintures et dessins précédées d'une étude critique par*. 1. Paris: Nouvelle Revue Françoise, 1924., 12. Intérieur

³⁶FURTUNESCU, Irina, KORMOS Carol, JIQUIDI, Victoria, RAZDOLESCU, Delia, DRAGOMIRESCU MARDARE, Ioana a STRUGARIU, Virgil. *Pierre Bonnard*. 1. Bucharest: Meridiane publishing house, 1980.

³⁷*Největší malíři, život, inspirace, dílo: Pierre Bonnard*. Praha: Eaglemoss International, 2000, 2000(129). ISSN 1212 - 8872.

6.1.3 Édouard Vuillard (1868 – 1940)

Za dalšího předního autora směru intimismu je považován Édouard Vuillard. Stejně jako výše zmíněný Pierre Bonnard i on reagoval na japonské umění. Díky přátelství s Bonnardem byl jejich styl malby velmi podobný. V období působení ve *skupině Nabis* dosahovala jeho malba vrcholu. Ve Vuillardově tvorbě se objevovaly také silné dekorativní prvky. V malbách můžeme cítit určitou harmonii.

Doposud bývá označován za malíře „zářků obyčejného života“. Pohled na běžné výjevy denního života byl zcela novátorský. Umožňoval díky těmto výjevům náhled do soukromí svého i svých modelů. Pohrával si s přirozeností a tichým vyjádřením tajemství. Zajímal se o vyjádření pocitů, které měl daný obraz vyjadřovat.

Jeho typickým námětem byly interiéry, které působily intimně až sklíčeně. Jako nejčastější figurální model volil svou matku. Tvrdil, že maloval pouze lidi v jejich přirozeném prostředí a snažil se o vyjádření něčeho, co je pro něj samotného osobním.

38 39 40

Obr. 6. Édouard Vuillard, *Girl in an Interior*, 1910, olej na dřevě, 72,5 × 64,5 cm

³⁸ZYKMUND, Václav. *Stručné dějiny moderního malířství*. 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971. ISBN 1417871., s. 52 – 53.

³⁹GOMBRICH, Ernst Hans. *Příběh umění*. 1. Praha: Argo, 2006. ISBN 978-80-7203-143-6., s. 553.

⁴⁰ARTMUSEUM: ARTMUSEUM.CZ [online]. Česká republika: Art Museum, 2009 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: http://www.artmuseum.cz/umelec.php?art_id=671

6.1.4 Maurice Denis (1870 – 1943)

Jako posledního autora směru intimismu je nutné zmínit Maurice Denise. Tento autor byl kromě výtvarníka i významným teoretikem. Podílel se na zrodu syntetismu, který propojuje emoce a estetické uvažování v zobrazování.

Jeho malba je typická jednoduchostí a silně stylizovanými rysy, může připomínat až primitivní malby. Dle jeho názoru je malířství sdělovací prostředek, mluva je však izolována v přírodě. Proto jsou jeho intimní figurativní výjevy většinou zasazeny do prostředí přírody. Umělcovým typickým figurativním námětem je matka s dítětem. Jak sám tvrdil, umění je o hloubce našich emocí. Důležité v umění je proto podle něj i propojení s psychologií a určitým duchovnem.⁴¹

Obr. 7. Maurice Denis, Femmes assises en forêt, 1894, olej na plátně, 32 × 55,1 cm

⁴¹ZYKMUND, Václav. *Stručné dějiny moderního malířství*. 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971. ISBN 1417871., s. 50 – 51.

6.2 20. a 21. století

6.2.1 Edward Hopper

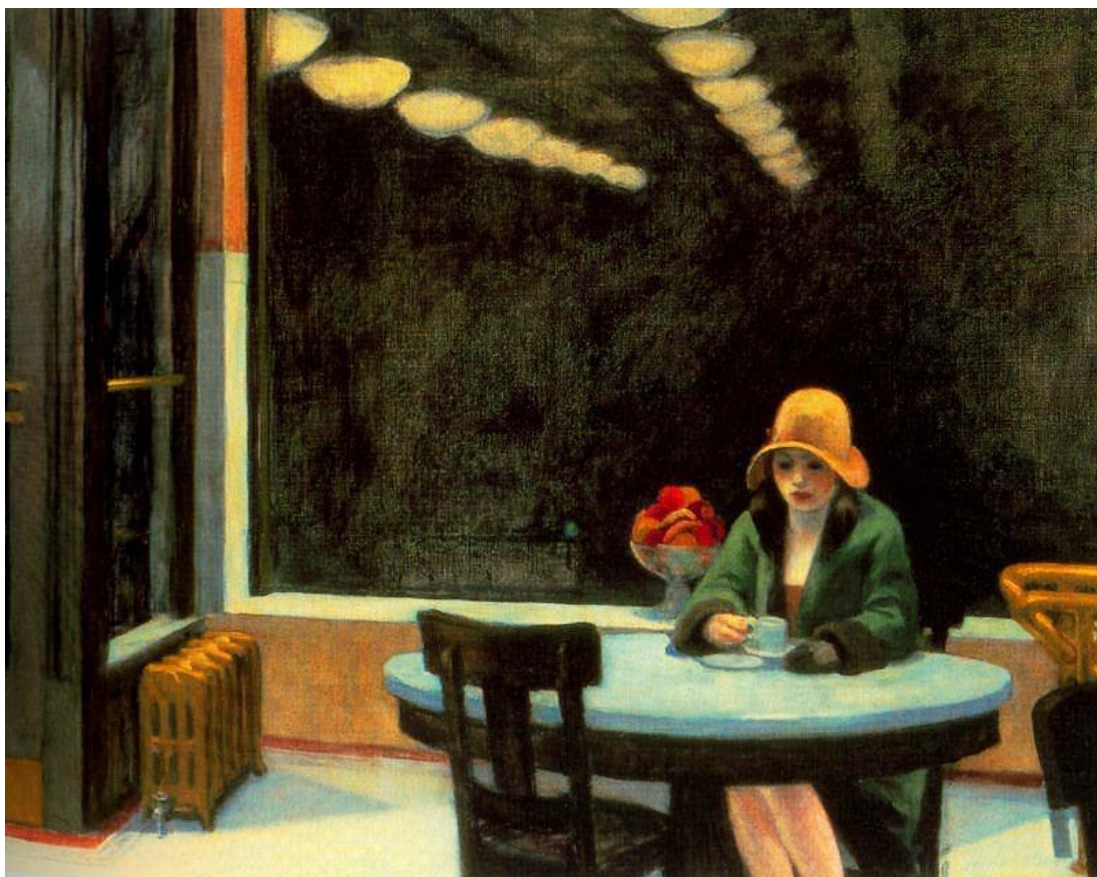
(1882 – 1967)

Určitě zde nesmí chybět zmínka o představiteli amerického realismu Edwardu Hopperovi. Ve svých dílech se snažil o vyobrazení skutečnosti, kterou však určitým způsobem upravoval svou obrazotvorností. Jedná se tedy o jakousi metamorfózu reálného. Vybíral si typické scény tehdejší americké společnosti. K tomuto stylu jej asi nejvíce inspiroval sám Edgar Degas.

Tvrdil, že je lepší tvořit z paměti, v této situaci začne pracovat obrazotvornost na plné obrátky. Díky době, ve které žil a okolnostech v sociální sféře se dostal k inspiraci zneklidňujícími vizemi. Vyjadřoval pocity odcizení a uzavření se ve velkých amerických městech. Do svých děl vkládá prvky psychologie a ikonografie. Kóduje symboly do výjevů skutečnosti.

Jeho malba je typická strohostí, světelným kontrastem a zájmem o kompozici. Charakteristické jsou oříznuté pohledy, jasné světlo i linie. Zachycoval život v tichém a prázdném prostředí. Nejednou byl nazván malířem prázdných, osamocených prostorů a osob v nich. Snaží se zobrazit jen to, co je nutné. Částečně izolované figury na jeho plátnech vyjadřují určitou intimní atmosféru. Osoby zachycuje bez sentimentu v různých pózách. Díky motivu okna propojuje malby interiéru s exteriérem. Světla v obrazech využívá jako nositele harmonické atmosféry.

Nabízí pohled na běžné věci a každodenní realitu, avšak s vlastní interpretací. Umění je pro něj výrazem vnitřního života umělce, jeho osobní vize.^{42 43}

Obr. 8. Edward Hopper, Automat, 1927, olej na plátně, 71 × 91 cm

⁴²ELLIS, Irena, Václav PROCHÁZKA a Charlote GERLINGS. *100 největších malířů: cesta od Fra Angelica k Andymu Warholovi*. 1. Praha: Deus, Brána, 2008. ISBN 9788087087473., s. 104.

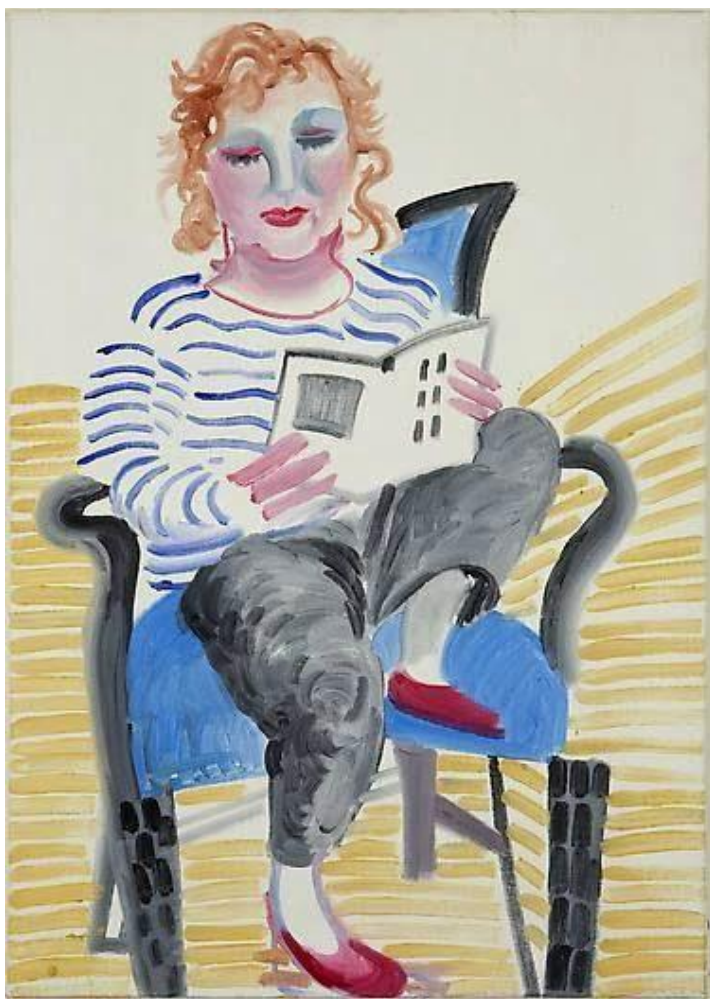
⁴³RENNER, Rolf G. *HOPPER*. 1. Taschen, 2015.

6.2.2 David Hockney (1937)

Dalším veřejně známým autorem, který zpracovává výjevy s podobnou interpretací, je David Hockney. Jedná se o anglického všestranného umělce s kořeny v pop-artu.

Snaží se vyhýbat vážným otázkám světa, jeho témata jsou zcela všední. Maluje portréty přátel, které vkládá až do scénických prostorů. Na základě fotografie vytváří figurativní výjevy s až teatrálními prvky. V některých svých pracích zobrazuje bohatství a blahobyť. Hockney využívá prostředí interiéru i exteriéru, vše propojuje s přírodou.

Intimita v jeho díle je zcela zjevná, popisuje vnitřní izolovanost osob. Do obrazů vkládá i řadu narážek na dobu či zobrazuje osoby pomocí symbolů. Narušoval konvence tím, že zpracovával současná populární témata, avšak s historickým podtextem. Jeho díla nejsou jen vyobrazeními osob, do těchto individualit je snadné se identifikovat. ^{44 45 46}

Obr. 9. David Hockney, *Celia with her foot on a chair*, 1984, olej na plátně, 76,9 × 57,5 cm

⁴⁴ELLIS, Irena, Václav PROCHÁZKA a Charlote GERLINGS. *100 největších malířů: cesta od Fra Angelica k Andymu Warholovi*. 1. Praha: Deus, Brána, 2008. ISBN 9788087087473., s. 90.

⁴⁵*David Hockney* [online]. United Kingdom: David Hockney, 2019 [cit. 2019-04-24]. Dostupné z: <http://www.hockney.com/home>

⁴⁶LIVINGSTONE, Marco a Edith DEVANEY. *DAVID HOCKNEY: A Bigger picture*. Thames and Hudson, 2012.

6.2.3 Mamma Andersson (1962)

Švédská autorka Mamma Andersson je inspirována náměty interiérů a výjevy s figurativními elementy. Tyto scény na první pohled působí sice nekomplikovaně, následně však pocítíme určité neskutečno. „Autorka naznačuje příběh, nenabízí však začátky ani konce.“⁴⁷ Její styl malby může působit až velmi znepokojivě.

Malby reálných interiérů však vzbuzují spojitosti s jevištěm. Působí snově a neurčitě. Autorka dává prostor psychice diváka v tomto scénickém zobrazení. Pro její práci jsou charakteristické prvky banálnosti.⁴⁸

Obr. 10. Mamma Andersson, Vi gör så tråkiga saker tillsammans (diptych), 2003, akryl a olej na dřevě, 61 × 63,5 cm

^{47 48} WILSON, Michael. *Jak číst současné umění*. 1. Zlín: Kniha Zlín, 2017. ISBN 978-80-7473-620-9., s. 42.

6.2.4 Ivana Lomová (1959)

Mezi české autory pracující s náměty intimity určitě patří Ivana Lomová. Její malby mohou působit až hyperrealisticky, avšak není tomu tak. Pracuje s fotografií, ale i s vlastní psychikou (vzpomínkami, emocemi). Do svých děl vkládá osobní citový prožitek. Díky těmto postupům může její tvorba vzbuzovat pocity nostalgie. Její figurální náměty většinou pochází z rodinného a přátelského okruhu. Cykly olejomalb zabývajících se identitou osobnosti a psychoanalýzou působí, jako by ustrnuly v čase. Typickými náměty autorky jsou vztahy, čas, existence a emoce.⁴⁹

„Všichni jsme sami, lišíme se jen tím, jak moc si to uvědomujeme.“⁵⁰

V určitém období opustila figurativní náměty a věnovala se krajinomalbě. Avšak po čase se navrátila k tématům člověka. Nyní zachycuje postavy v intimních situacích všedního dne. Pojítkem mezi těmito výjevy je prvek okna. V interiérech zobrazuje opuštěné figury, zvířata i předměty. Snaží se o zachycení klidné pohody mezitím, co plyne čas. Na první pohled prostý obraz skutečnosti, na pohled druhý emoce, prožitky a důsledné uvažování nad celou kompozicí.⁵¹

„Klid, smíření, věčnost. A taky prázdnota, ale prázdnota spíš útěšná, než děsivá.“⁵²

Obr. 11. Ivana Lomová, *My hometown*, 2009, olej na plátně, 110 × 155 cm

⁴⁹ *Artlist: Centrum pro současné umění Praha* [online]. Praha: MK ČR, Magistrát hl.m.Prahy, Státní fond kultury ČR, MČ Praha 7, 2018 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.artlist.cz/ivana-lomova-3952/>

⁵⁰ *Ivana Lomová* [online]. Praha: Ivana Lomová, 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://www.lomova.com/>

⁵¹ *Artlist: Centrum pro současné umění Praha* [online]. Praha: MK ČR, Magistrát hl.m.Prahy, Státní fond kultury ČR, MČ Praha 7, 2018 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.artlist.cz/ivana-lomova-3952/>

⁵² *Ivana Lomová* [online]. Praha: Ivana Lomová, 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://www.lomova.com/>

6.2.5 Lenka Kerdová (1988)

Další neopomenutelné jméno je Lenka Kerdová. Autorka, která je současně umělkyní i teoretičkou.

Její plátna zobrazují osamělé figury jako divadelní, ale přesto reálné. Figury pojmá skutečně, ty ale i tak nesou prvky imaginace a niternosti. Typickým znakem je určitá anonymita osob.

Stejně jako předešní autoři zobrazuje prchavý okamžik lidského života jako snový.⁵³

Obr. 12. Lenka Kerdová, Interspatium II., Interspatia 2013, akryl na plátně, 115 × 90 cm

⁵³ Lenka Kerdová [online]. Praha: Lenka Kerdová, 2014 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://www.lenkakerdova.cz/>

6.2.6 Petr Malina (1976)

Také obrazy Petra Maliny s klidnými a jednoduchými náměty skutečnosti vzbuzují pocit prostorové intimity.

Pracuje s fotografií, kterou dále upravuje. Jako prostor si vybírá interiér i exteriér, zcela veřejná místa. Zaměřuje se na lidskou figuru a její typické prostředí. Osobnosti jsou v jeho obrazech pojmány spíše anonymně.

Ve svém díle uplatňuje i určitou sebereflexi. Do obrazů vkládá prvky svého autoportrétu, čímž se identifikuje s daným prostředím.⁵⁴

Obr. 13. Petr Malina, Čínanka, 2009, olej na plátně, 120 × 100 cm

⁵⁴ *Artlist: Centrum pro současné umění Praha* [online]. Praha: MK ČR, Magistrát hl.m.Prahy, Státní fond kultury ČR, MČ Praha 7, 2018 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.artlist.cz/petr-malina-1394/>

Všichni tito autoři tematikou vycházeli ze skutečnosti daného prostředí a vyjádření osobní emoce. U autorů můžeme vidět určité spojitosti. Prvky, které se neustále opakují. Toto pojetí zobrazování je blízké popisované praktické bakalářské práci s tématem intimita.

7 Volba tématu

Téma intimita jsem si zvolila, protože je blízké nejenom mně, ale všem lidem. I přesto je to téma občas až přehlížené, nevnímané. Inspirací mi kromě výše zmíněných autorů byly každodenní prožitky a imaginace. Námět intimity z pohledu osobnosti mám již silně vrytý do podvědomí a vnímám ho všude.

8 Realizace

Vše začalo návrhy, které jsem zpracovávala sama a následně konzultovala. S tématem jsem se snažila sžít i v jiných výtvarných oborech, než je malba. S osobní intimitou jsem pracovala i v sochařství či grafice. K návrhům jsem tedy využila mnoho technik, od tužky až po keramickou hlínu. K zachycení výjevu jsem si napomohla fotografií, dále jsem však pracovala s vlastní obrazotvorností a představivostí. Výsledné návrhy vyústily ve vyobrazení s nádechem snového až ilustrativního.

Při výsledné realizaci čtyř obrazů jsem zvolila dva formáty. Jako podklad sloužila bavlněná plátna, dvě o rozměrech 90 × 130 cm a dvě o rozměrech 30 × 50 cm. První fází byla podkresba tužkou přímo na plátna, následně jsem plátna natónovala výrazně zředěnou akrylovou okrovou barvou. Po těchto přípravách již přišla na řadu jemná podmalba lazurními olejovými barvami hodně ředěnými terpentýnem. Postupně jsem hmotu barev zhušťovala a ředila pouze jemně lněným olejem. Mezi fázemi malby jsem nechávala vrstvy barev mírně zatuhnout.

Série obrazů je zpracována s využitím stejné techniky a postupu. Na všech čtyřech výjevech jsem se snažila pracovat současně, aby nedošlo k velkým rozdílům v celém pojetí. Obrazová dokumentace práce se nachází v příloze nebo na CD.

9 Vlastní pohled na techniku olejomalby

Jako techniku jsem si zvolila olejomalbu, jelikož jsem na práci s ní zvyklá. Je to technika vyvíjející se již od starověku a středověku. Technika starých mistrů, která je ovšem i velice současná. Umožňuje výrazné lazurování a vrstvení, jímž jsme schopni vytvořit velmi realistický obraz. Je oblíbená také díky možnostem využití různých podkladů. Kouzlo této techniky ovšem kazí to, že schne opravdu pomalu (i několik let) a díky ředění terpentýnem není ke zdraví zrovna vlídná.

U olejomalby je důležité dodržovat základní pravidla, i když je zde jistá svoboda v možnostech malby. Díky těmto normám budou naše malby časově stálejší a budou snad těšit lidské oko mnohem déle. Olejomalba je technika náročná, jak časově, tak i svou proveditelností, avšak po čase jí na chuť přijde snad každý.

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se snažila odhalit spojitosti tématu intimity mezi zcela odlišnými obory, a to psychologií a uměním. Díky autorům, kteří mi byli inspirací, představuji vlastní pojetí intimity, osobní intimity ve veřejném prostoru.

Při tvorbě jsem se setkala s mnoha pozoruhodnými informacemi a uspořádala si myšlenky v různých oblastech. Byla to pro mě obrovská zkušenost s velmi zajímavými situacemi. Získala jsem poznatky ať už z oblasti psychologie či z celkového zamyšlení se nad problematikou. Mým záměrem bylo vybrat si námět týkající se všedního života většiny populace. Během postupného vývoje jsem se utvrdila v tom, že intimita je sice tématem běžným, přitom však těžce formulovatelným.

Jsem ráda, že jsem si vybrala právě tento poutavý motiv a zjistila mnoho nového, po čemž bych bez této práce asi nikdy nepátrala.

Seznam použitých zdrojů informací

Seznam použité literatury

ELLIS, Irena, Václav PROCHÁZKA a Charlotte GERLINGS. *100 největších malířů: cesta od Fra Angelica k Andymu Warholovi*. 1. Praha: Deus, Brána, 2008. ISBN 9788087087473.

FREUD, Sigmund. *Výklad snů*. 5. Pelhřimov: Nová tiskárna Pelhřimov, 2005. ISBN 80-86559-16-5.

FURTUNESCU, Irina, KORMOS Carol, JIQUIDI, Victoria, RAZDOLESCU, Delia, DRAGOMIRESCU MARDARE, Ioana a STRUGARIU, Virgil. *Pierre Bonnard*. 1. Bucharest: Meridiane publishing house, 1980.

GOMBRICH, Ernst Hans. *Příběh umění*. 1. Praha: Argo, 2006. ISBN 978-80-7203-143-6.,

HARTL, Pavel, Helena HARTLOVÁ a Karel NEPRAŠ. *Velký psychologický slovník*. 4. Praha: Portál, 2010. ISBN 9788073676865.

CHORÝ, Tomáš. *BARVA A DESIGN*. 1. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. ISBN 9788024442990.

KULKA, Jiří. *Psychologie umění*. 2. Praha: Grada publishing, 2008. ISBN 9788024723297.

LIVINGSTONE, Marco a Edith DEVANEY. *DAVID HOCKNEY: A Bigger picture*. Thames and Hudson, 2012.

MAX, Claude Roger. *Pierre Bonnard: Trente reproductions de peintures et dessins précédées d'une étude critique par*. 1. Paris: Nouvelle Revue Francoise, 1924.

Největší malíři, život, inspirace, dílo: Pierre Bonnard. Praha: Eaglemoss International, 2000, 2000(129). ISSN 1212 - 8872.

PLHÁKOVÁ, Alena. *Učebnice obecné psychologie*. 1. Praha: Academia, 2017. ISBN 8020013873.

PUGNEROVÁ, Michaela a Jana KVINTOVÁ. *Přehled poruch psychického vývoje*. 1. Praha: Grada, 2016. ISBN 9788024754529.

RENNER, Rolf G. *HOPPER*. 1. Taschen, 2015.

ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie*. 4. Praha: Portál, 2013. ISBN 9788026205326.

STEINER, Rudolf a Radomil HRADIL. *Tajemství barev*. 4. Hranice: Fabula, 2011. ISBN 9788086600253.

VÝROST, Jozef a Ivan SLAMĚNÍK. *Sociální psychologie*. 2. Praha: Grada Publishing, 2008. ISBN 9788024714288.

WILSON, Michael. *Jak číst současné umění*. 1. Zlín: Kniha Zlín, 2017. ISBN 978-80-7473-620-9.

ZYKMUND, Václav. *Stručné dějiny moderního malířství*. 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971. ISBN 1417871.

Seznam použitých internetových zdrojů

Artlist: Centrum pro současné umění Praha [online]. Praha: MK ČR, Magistrát hl. m. Prahy, Státní fond kultury ČR, MČ Praha 7, 2018 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z:

<https://www.artlist.cz/>

ARTMUSEUM: ARTMUSEUM.CZ [online]. Česká republika: Art Museum, 2009 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <http://www.artmuseum.cz>

David Hockney [online]. United Kingdom: David Hockney, 2019 [cit. 2019-04-24].

Dostupné z: <http://www.hockney.com/home>

Ivana Lomová [online]. Praha: Ivana Lomová, 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z:

<http://www.lomova.com/>

Lenka Kerdová [online]. Praha: Lenka Kerdová, 2014 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z:

<http://www.lenkakerdova.cz/>

SCS.ABZ.CZ: Slovník cizích slov. [online]. 2005 - 19 [cit. 2019-04-20]. Dostupné z:

<https://slovník-cizich-slov.abz.cz/>

Sociologická encyklopedie: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i. [online]. Praha:

Sociologický ústav AV ČR, 2017 [cit. 2019-05-11]. Dostupné z:

https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Hlavn%C3%AD_strana

Seznam obrazové dokumentace

Obr. 1 – 4. SALAJKOVÁ, Hana. Realizace série obrazů bakalářské práce s tématem intimacy. In: Archiv fotografií Hana Salajková, fotodokumentace vlastní realizace

Obr. 5. Pierre Bonnard. In: *Wikimedia commons* [online]. 2018 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Pierre_Bonnard_Intimacy.jpg

Obr. 6. Édouard Vuillard. In: *TATE* [online]. United Kingdom: TATE, 2011 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <https://www.tate.org.uk/art/artworks/vuillard-girl-in-an-interior-n04436>

Obr. 7. Maurice Denise. In: *Artnet* [online]. Artnet, 2018 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <http://www.artnet.com/artists/maurice-denis/femmes-assises-en-for%C3%AAt-o6Nu41x61OU0tTeko84ndg2>

Obr. 8. Edward Hopper. In: *Edward Hopper: Paintings, Biography and Quotes* [online]. 2009 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <https://www.edwardhopper.net/automat.jsp>

Obr. 9. David Hockney. In: *David Hockney* [online]. United Kingdom: David Hockney, 2019 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <http://www.hockney.com/works/paintings/80s>

Obr. 10. Mamma Andersson. In: *Artnet* [online]. Artnet, 2018 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <http://www.artnet.com/artists/mamma-andersson/vi-g%C3%B6rs%C3%A5-tr%C3%A5kiga-saker-tillsammans-diptych-PO4vPk-CUWQz7DAgfCJ0Wg2>

Obr. 11. Ivana Lomová. In: *Ivana Lomová* [online]. Praha: Ivana Lomová, 2019 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <http://www.lomova.com/cs/obrazy/16-kavarny/>

Obr. 12. Lenka Kerdová. In: *Lenka Kerdová* [online]. Praha: Lenka Kerdová, 2014 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <http://www.lenkakerdova.cz/interspatium-ii/>

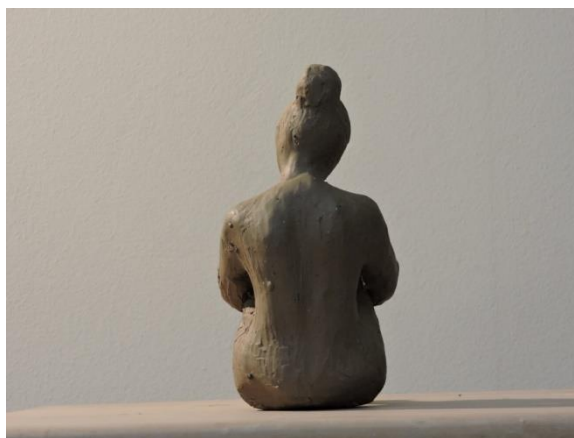
Obr. 13. Petr Malina. In: *Petr Malina* [online]. 2019 [cit. 2019-05-16]. Dostupné z: <https://www.petrmalina.cz/obrazy/back-to-the-gallery-2016>

Příloha

Příloha 1: Návrhy, fotografie

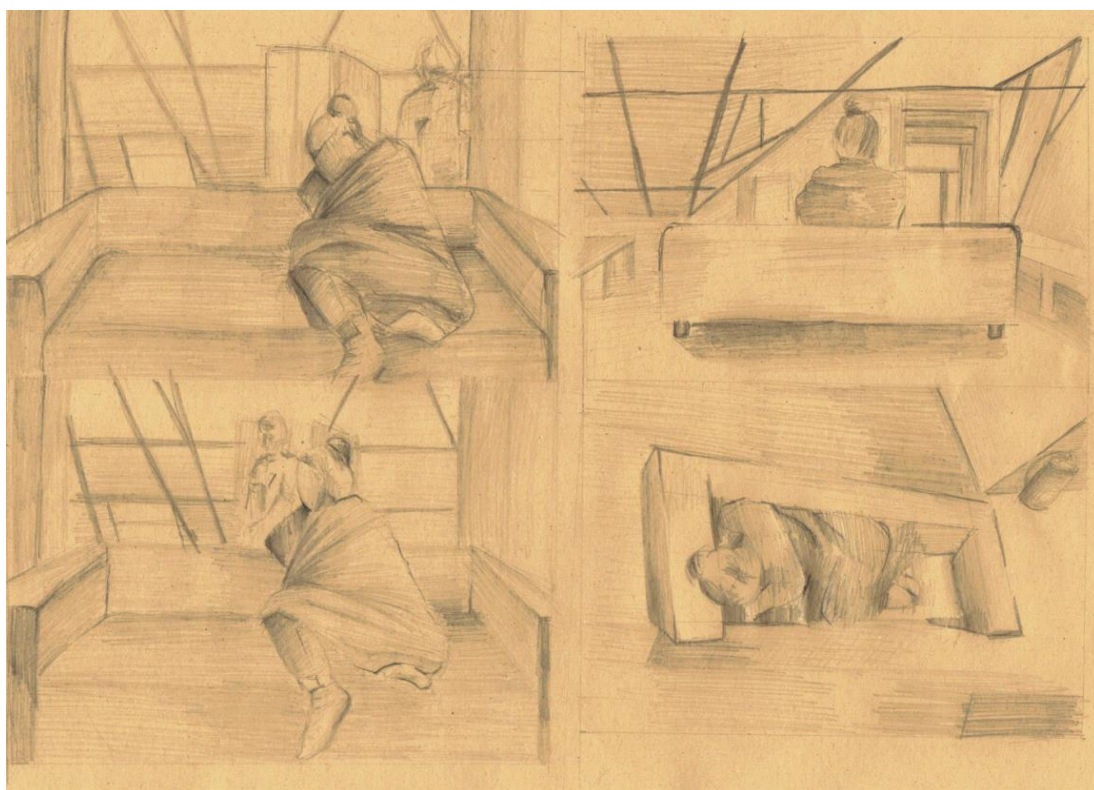
Příloha 2: Návrhy, socha

Příloha 3: Návrh, grafika (linoryt)

Příloha 4: Návrhy, tužka

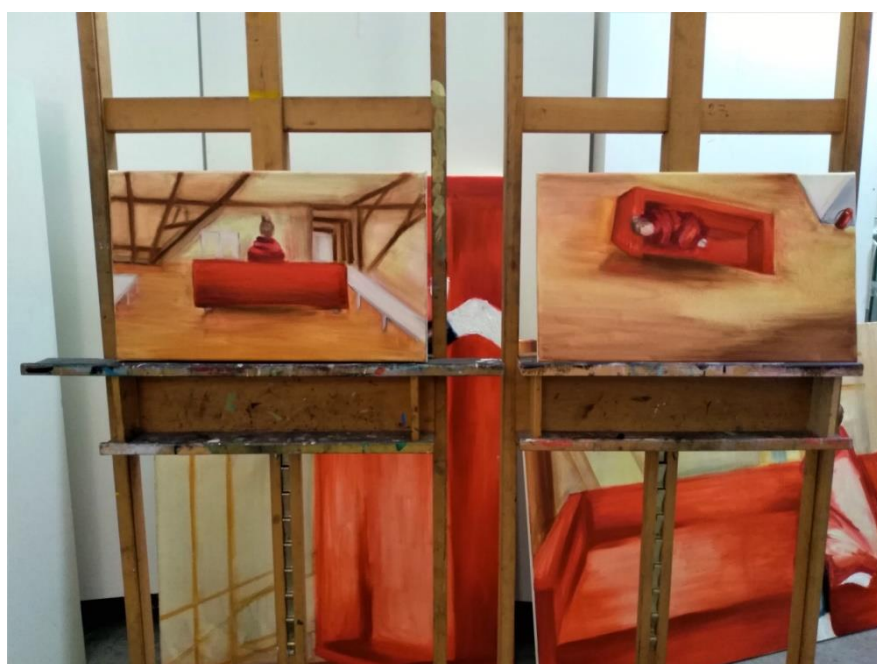

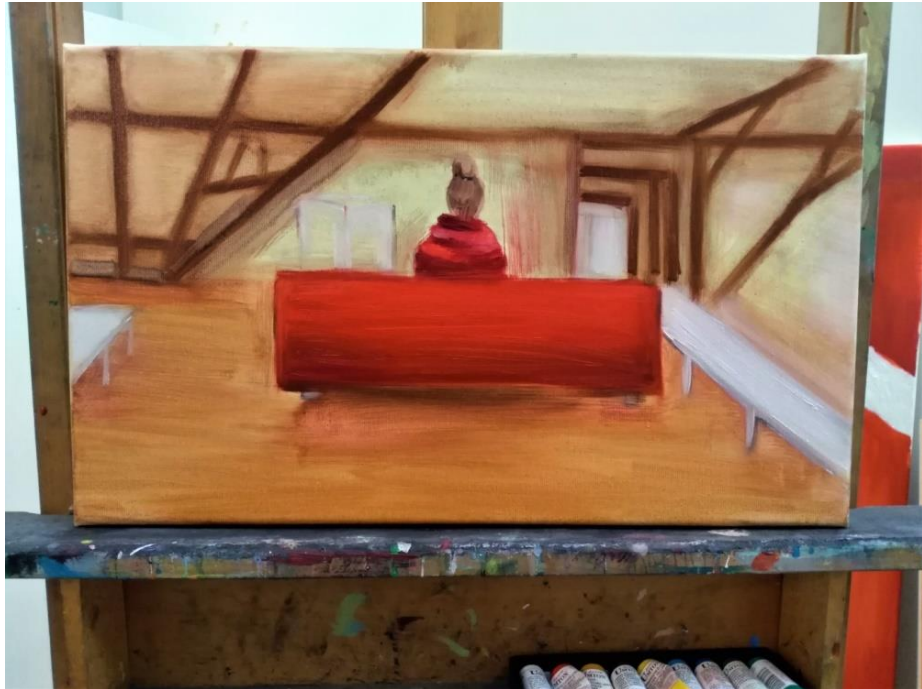
Příloha 5: Návrhy, akvarel a tempera

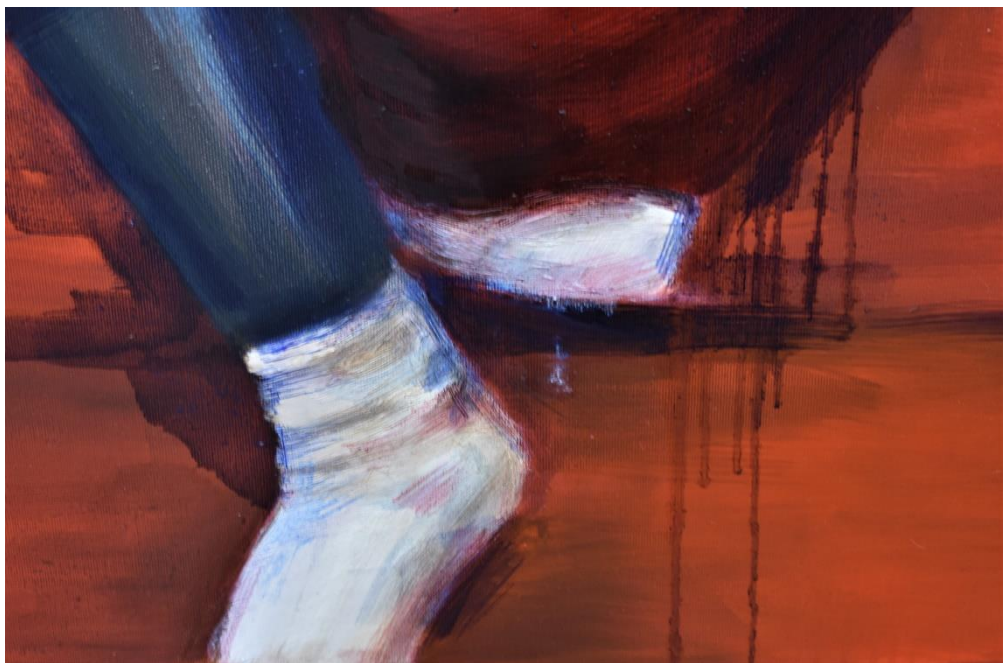
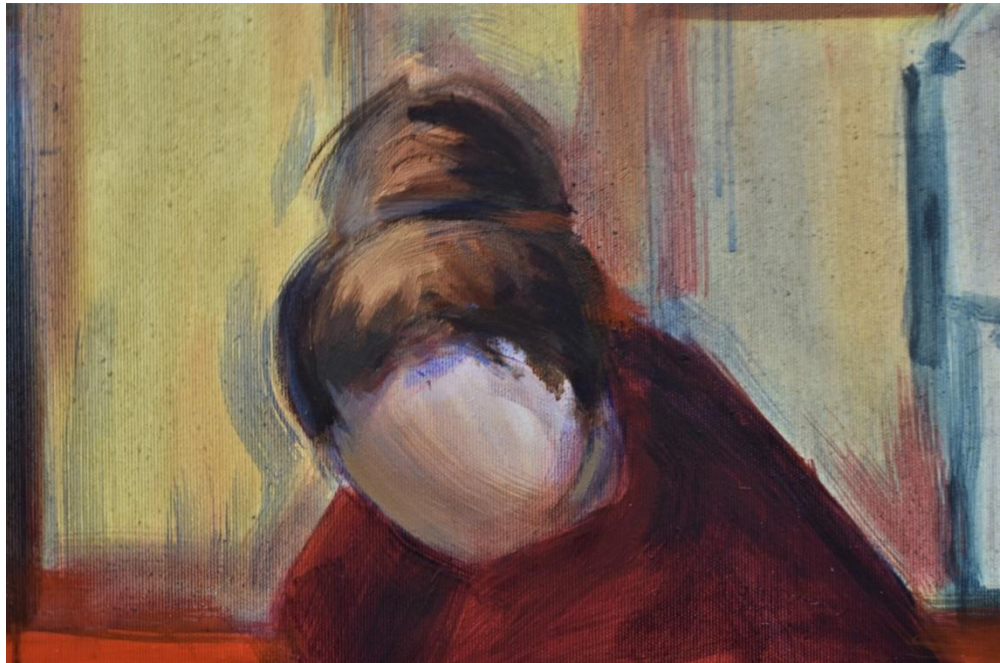

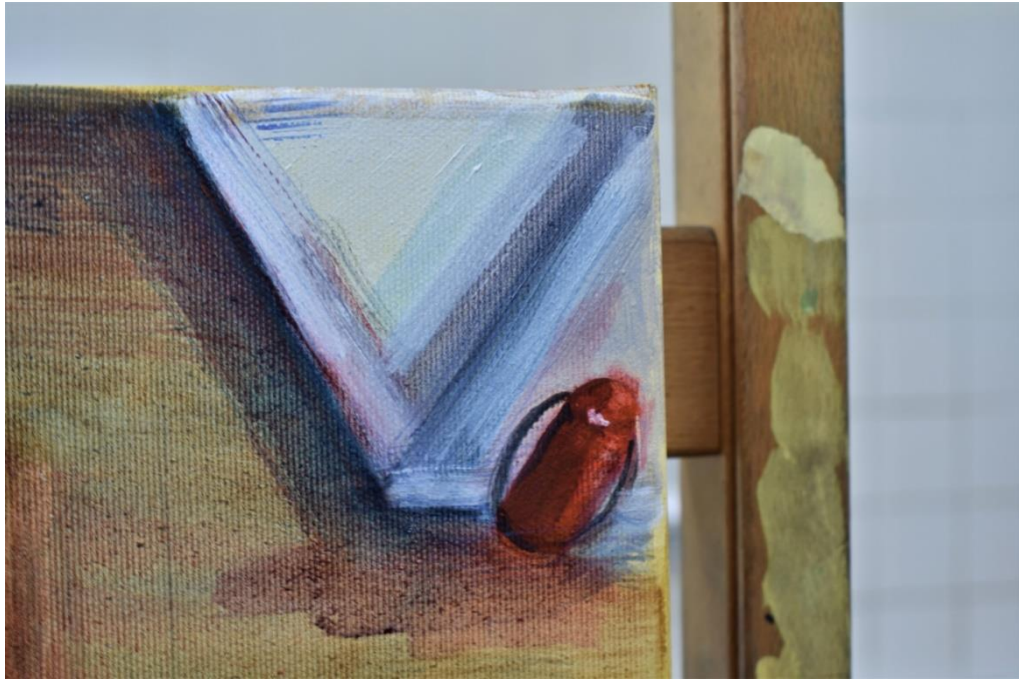

Příloha 6: Realizace série obrazů bakalářské práce s tématem intimity

Anotace

Jméno a příjmení:	Hana Salajková
Katedra:	Katedra výtvarné výchovy
Vedoucí práce:	Mgr. David Jedlička, PhD.
Rok obhajoby:	2019

Název práce:	Intimita
Název v angličtině:	Intimty
Anotace práce:	Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretickou část tvoří tento doprovodný text, kde se věnuji tématu intimty z uměleckého a psychologického hlediska a inspiraci v oblasti výtvarného umění. Praktická část je složena z cyklu čtyř maleb dvou různých formátů. Skrze vlastní tvorbu hledám spojitosti mezi uměním, intimitou a určitým osobním prostorem.
Klíčová slova:	Intimita, figura, niternost, city, sny, prostor, psychologie, umění
Anotace v angličtině:	The bachelor thesis is divided into theoretical and practical part. The theoretical part consists of this accompanying text, where I focus on the topic of intimacy from an artistic and psychological point of view and inspiration in the field of fine art. The practical part of the work consists of a cycle of four paintings of two different formats. Through my own creation, I look for connections between art, intimacy and a certain personal space.
Klíčová slova v angličtině:	Intimty, figure, inwardness, emotions, dreams, space, psychology, art
Přílohy vázané v práci:	Obrazová příloha, CD
Rozsah práce:	52 stran
Jazyk práce:	Český jazyk